

[Arbejdsministeren.]

tilsynet gør en meget betydelig indsats for så hurtigt, som det er muligt, sammen med de faglige organisationer, kommunerne og forskellige særligt sagkyndige at finde frem til virkelige forbedringer af de gældende sikkerhedsregler og en række praktiske foranstaltninger.

Lad mig endelig sige, at jeg meget nøje vil følge udviklingen på dette vigtige arbejdsmiljøområde. Jeg har bedt arbejdstilsynet om at fremme det igangværende udvalgsarbejde så meget, som det er forsvarligt under hensyn til de meget komplicerede forhold, det drejer sig om, og som sagt varer det ikke længe, før man er færdig.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan takke arbejdsministeren for, at man vil følge udviklingen meget nøje.

Når arbejdsministeren siger, at han ikke rigtig forstår dette angreb på arbejdstilsynet, så vil jeg gerne gøre det klart, at i spørgsmålet siger jeg: »I hvilket omfang er ministeren og dermed staten økonomisk og moralsk ansvarlig for personskader...«

Det er rigtigt, at man så kan skyde arbejdstilsynet ind imellem og sige, at det er dem, der egentlig er den udøvende magt i denne forbindelse. Men jeg må dog understrege, at arbejdstilsynet begrænses i deres virkeområde på grund af den manglende økonomi, på grund af manglende personale.

Det er en kendsgerning, at de undersøgelser, som her er sat i gang, er der rejst tvivl om. Det er også en kendsgerning, at arbejdstilsynet ikke efter min opfattelse her har trådt kraftigt nok op. Jeg skal erindre om, at vi igennem mange år jo har ført debatter om undersøgelser, som arbejdstilsynet ikke har været i stand til at gennemføre på forsvarlig vis. Jeg skal bare erindre om malerrapport og svejserapport, som blev udført af studerende, og som der blev rejst tvivl om, og hvor man senere måtte erkende, at det var rigtigt, og at der var folk, der var blevet skadet, og også mange, der var døde, fordi man ikke greb ind.

Så kommer der en rapport her, som ingen rigtig tør pege fingre ad, men hvor man alligevel tillader sig fra Københavns kommunes stadsingeniør at sende et brev rundt til kloakarbejderne, der siger, at denne rapport sikkert ikke er rigtig, uden at bevise det eller uden at rejse nogen modargumenter. Det er derfor, jeg siger, at i denne situation burde arbejdstilsynet

have trådt frem. Ellers er de i virkeligheden med til ligesom at godkende det, man her fra arbejdsgiverside prøver på at lægge frem.

Derfor må jeg understrege endnu en gang, at det, vi har ønsket med dette spørgsmål, er at gøre det helt klart, at efter vor opfattelse kan der ikke være tvivl om, at de, der påføres skader efter den rapportes fremkomst, de, som bliver ramt af sygdom eller dødsfald, må have en vis ret til at rejse ansvaret politisk og sige: det er jer, der har ansvaret for, at der ikke gribes ind.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det er vel ikke urigtigt, at arbejdstilsynet ikke til enhver tid har haft de ressourcer og det personale, som man havde behov for, det skal jeg være den første til at erkende, og jeg har også en ansøgning liggende om yderligere personale til arbejdstilsynet. Men det mener jeg ikke spiller nogen afgørende rolle i denne sammenhæng. Forholdet er jo det, at det jo også er med arbejdstilsynets billigelse og godkendelse, disse undersøgelser er iværksat, og man har sideløbende sammen med repræsentanter for de forbund, som har de pågældende som medlemmer, et arbejde i gang for at få en endnu bredere undersøgelse af de forhold her, som naturligvis skal være tilfredsstillende; det er givet.

Det er da også klart, at Københavns kommune må leve op til sit ansvar. Hvilken vurdering af den undersøgelse, man har foretaget i Københavns kommune indtil nu, har jeg ikke noget kendskab til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Fuglsang (DKP) til arbejdsministeren:

»Har ministeren planer om gennem dispensationsordningen eller på anden måde at komme den kategori af arbejdsløse til hjælp, der er kommet i vanskeligheder, fordi de ikke har været i stand til at opfylde de i det af arbejdsdirektøren udsendte cirkulære 78-1974 stillede krav om 130 dages arbejde inden for 3 år?«

(Spm. nr. 304).

Skriftlig begrundelse.

Den nuværende beskæftigelsesmæssige krise med indskrænkning eller lukning af virksomheder har i mange egne af landet ramt en betydelig del af deltidsarbejdere, også fordi de